

БИБЛИЯ ЗА ДЕЦА

УЧЕБНО ПОМАГАЛО ПО РЕЛИГИЯ ЗА НАЧАЛЕН КУРС
ПРЕВОД ОТ РУСКИ ЕЗИК ДИМИТРИНА ГЕРГОВА, МИХАИЛ КАТЕРИНСКИ

ПРИ ЩРАКВАНЕ С МИШКАТА СЕ ПОЯВЯВА ТЕКСТ И СЕ СМЕНЯ СЛАЙДА

*Деяния на светите Апостоли,
глава 12*

**АНГЕЛ ГОСПОДЕН
ОСВОБОЖДАВА ПЕТЪР ОТ
ТЪМНИЦАТА**

По това време в Израил управлявал цар Ирод. Той заповядал да хванат Петър и да го хвърлят в тъмница. Царят искал да убие всички Иисусови ученици, за да не могат те да разказват повече на народа за нашия Спасител. Отначало Ирод затворил Иаков в тъмница и заповядал да го убият. Сега дошъл ред на Петър. След няколко дни започвала Пасха. Ирод искал да убие Петър в един от пасхалните дни, за да могат всички хора, събрали се за Пасха в Йерусалим, да видят как той се разправя с враговете си.

А дотогава Ирод заповядал
Петър да бъде добре пазен.

Всички врати на
тъмницата били заключени
и пред всяка врата стоели
четирима войници.

Оковали ръцете на Петър,
като прикрепили двете
вериги към ръцете на
двама войници. Петър не
можел да помръдне, без
тези войници да го усетят.

На следващата сутрин
трябвало да го екзекутират.
Приятелите се молели ден и
нощ за него. Те знаели, че
може да го спаси само
чудо. Но чудеса извършвал
единствено Бог.

Настъпила нощта. Петър
легнал да спи, а веригите
на ръцете му били
приковани все така здраво
към ръцете на двамата
войници. Други пазачи
стоели пред вратата. Вътре
било много тихо и
войниците също заспали.
Изведнъж светлина озарила
килията, където лежал
Петър. От небето се спуснал
Ангел, за да го освободи.
Ангелът се приближил до
него и му казал: „Ставай!“
Петър се събудил, видял
светлината и Ангела, бързо
скочил.

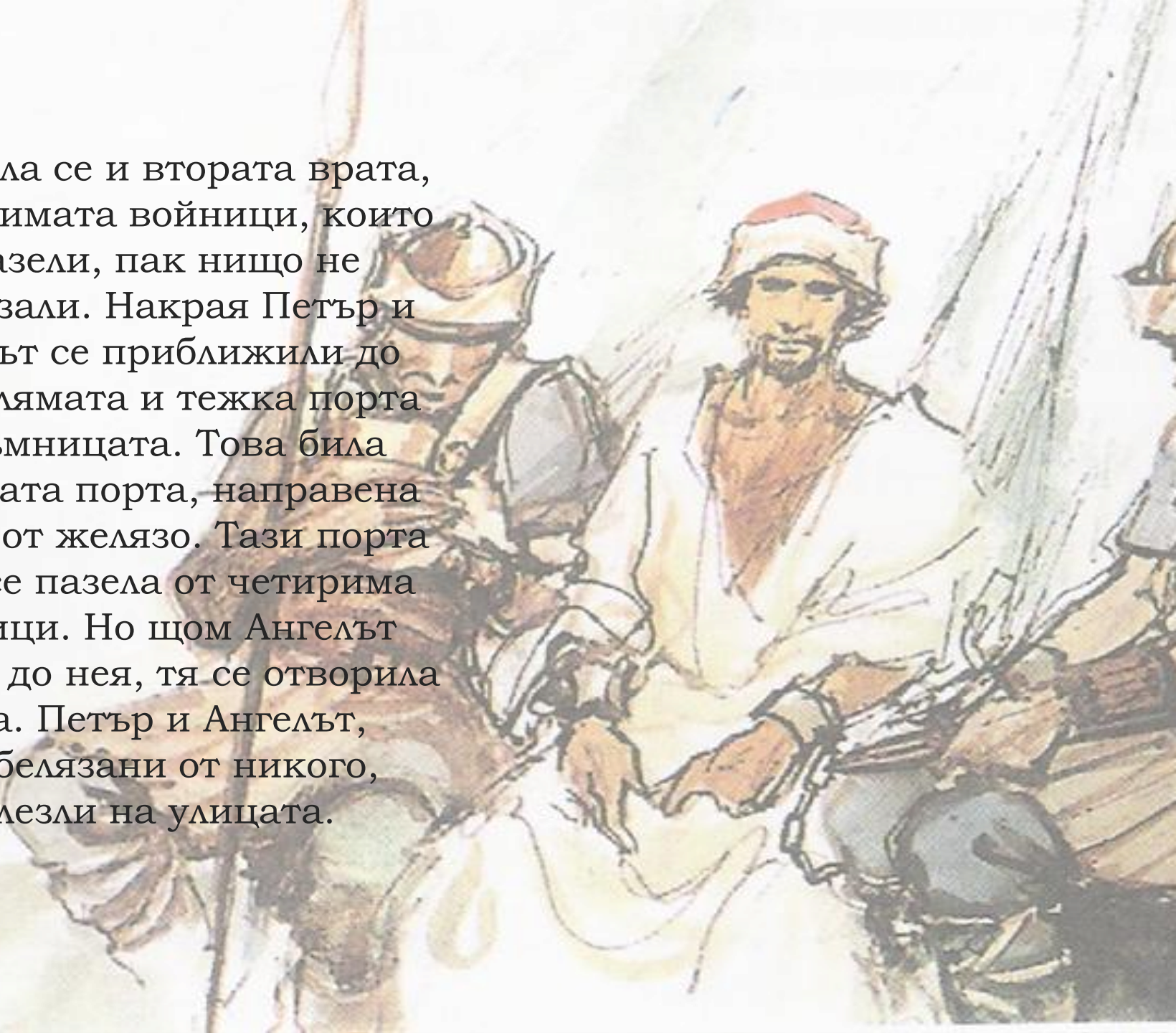

Веригите с грохот паднали на земята. Но колкото и странно да било, войниците продължавали да спят непробудно. Бог се грижел за Петър. „Запаши си колана и си обуи сандалите!“ - казал Ангелът. Когато Петър се обуи, Ангелът продължил: „Сега наметни плаща си и върви след мен!“ „Но вратите на тъмницата са заключени и всяка врата се пази от войници. Как ще минем?“ - попитал Петър. Ангелът вървял напред, без да отговаря. Първата врата се отворила и стражите не забелязали, че Ангелът и Петър минали покрай тях.

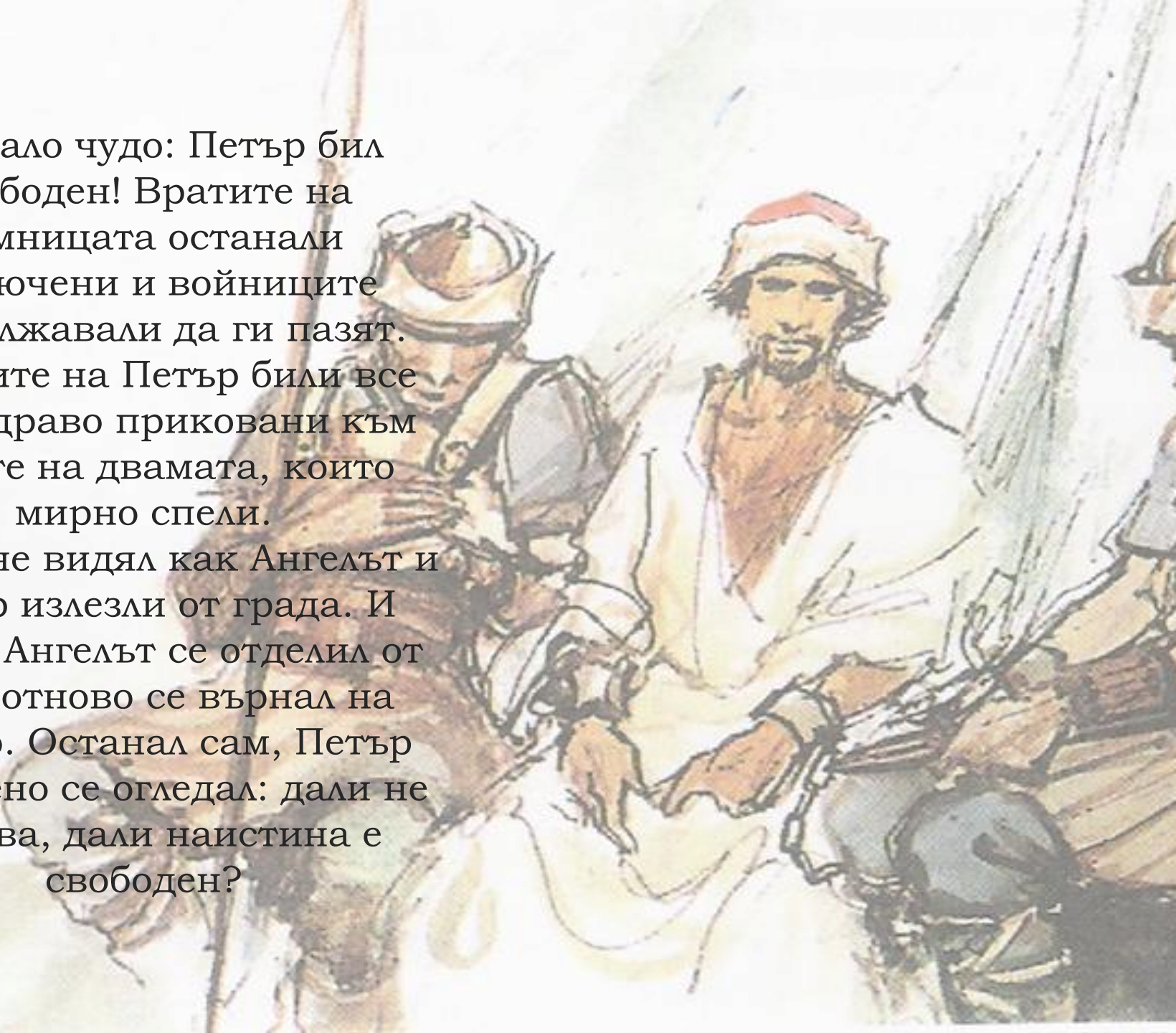
Отворила се и втората врата,
а четиримата войници, които
я пазели, пак нищо не
забелязали. Накрая Петър и
Ангелът се приближили до
най-голямата и тежка порта
на тъмницата. Това била
външната порта, направена
изцяло от желязо. Тази порта
също се пазела от четирима
войници. Но щом Ангелът
стигнал до нея, тя се отворила
сама. Петър и Ангелът,
незабелязани от никого,
излезли на улицата.

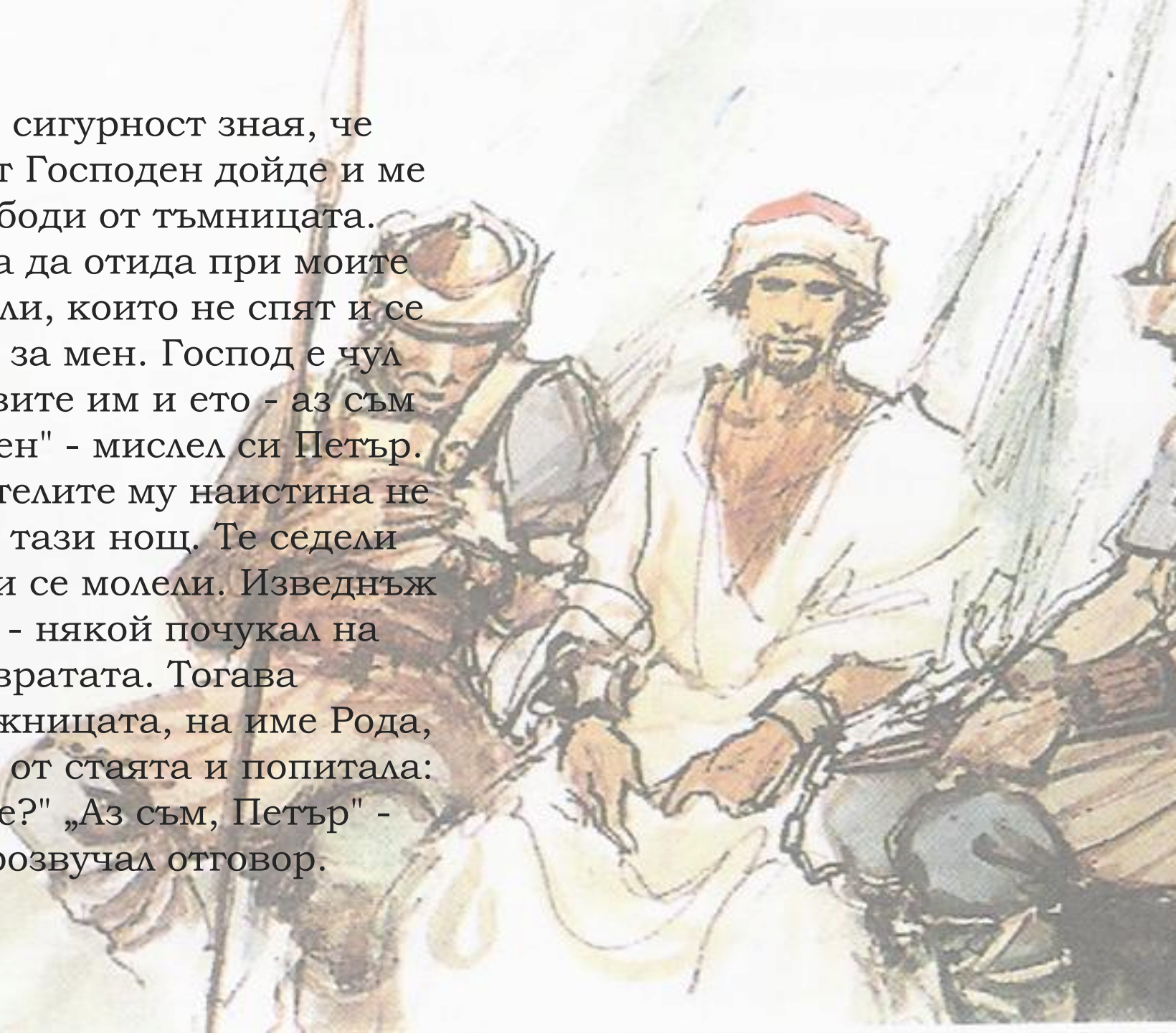

Станало чудо: Петър бил свободен! Вратите на тъмницата останали заключени и войниците продължавали да ги пазят. Веригите на Петър били все така здраво приковани към ръцете на двамата, които мирно спели.

Никой не видял как Ангелът и Петър излезли от града. И тогава Ангелът се отделил от него, отново се върнал на небето. Останал сам, Петър уплашено се огледал: дали не сънува, дали наистина е свободен?

„Със сигурност зная, че Ангелът Господен дойде и ме освободи от тъмницата. Трябва да отида при моите приятели, които не спят и се молят за мен. Господ е чул молитвите им и ето - аз съм свободен" - мислел си Петър. А приятелите му наистина не спели тази нощ. Те седели заедно и се молели. Изведнъж чули - някой почукал на вратата. Тогава прислужницата, на име Рода, излязла от стаята и попитала: „Кой е?" „Аз съм, Петър" - прозвучал отговор.

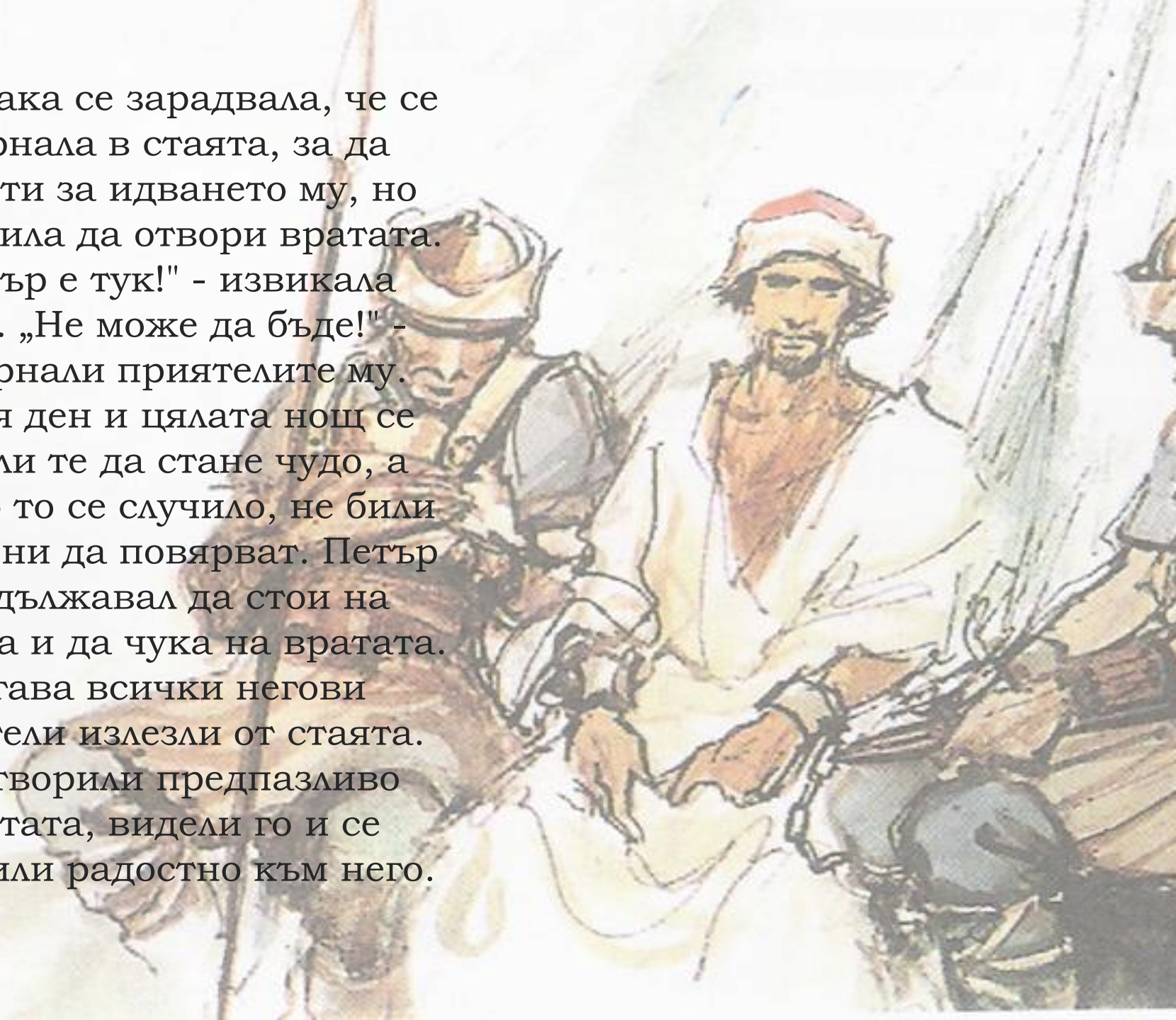

Рода така се зарадвала, че се втурнала в стаята, за да извести за идването му, но забравила да отвори вратата.

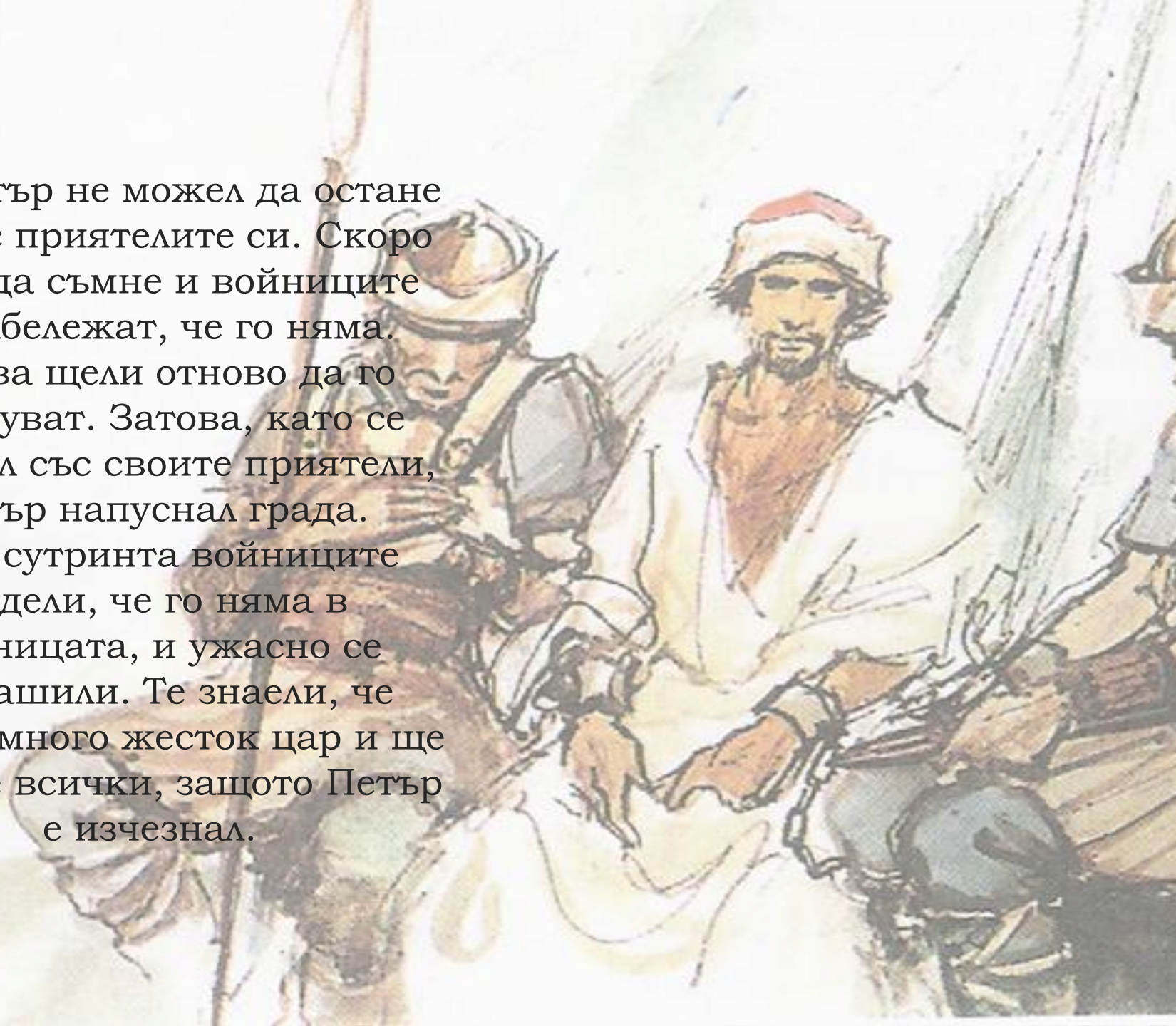
„Петър е тук!“ - извикала Рода. „Не може да бъде!“ - отвърнали приятелите му. Целия ден и цялата нощ се молели те да стане чудо, а когато то се случило, не били способни да повярват. Петър продължавал да стои на улицата и да чука на вратата.

Тогавя всички негови приятели излезли от стаята.

Те отворили предпазливо вратата, видели го и се хвърлили радостно към него.

Ала Петър не можел да остане дълго с приятелите си. Скоро щяло да съмне и войниците да забележат, че го няма. Тогава щели отново да го арестуват. Затова, като се простил със своите приятели, Петър напуснал града. Рано сутринта войниците видели, че го няма в тъмницата, и ужасно се изплашили. Те знаели, че Ирод е много жесток цар и ще накаже всички, защото Петър е изчезнал.

Когато Ирод разбрал какво е станало, казал да му доведат войниците, които не са опазили тази нощ тъмницата, и разпитал всеки поотделно. Но никой не можел да обясни какво се е случило. Ирод наказал жестоко войниците и напуснал Йерусалим.

КРАЙ

ИЗГОТВЕНО ОТ БИБЛИОТЕКА
”ПРАВОСЛАВНО
ХРИСТИЯНЧЕ”

